

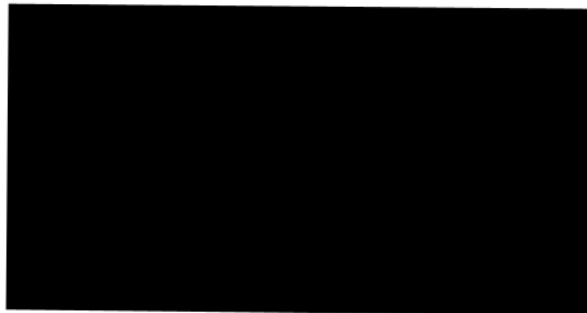

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

(Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____. № _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ

про розгляд скарги _____

Державна митна служба України розглянула скаргу _____ (вх. Держмитслужби _____) на рішення _____ митниці щодо призупинення надання тарифної пільги (преференції) _____ за сертифікатом з перевезення товару EUR.1 № _____ (митна декларація _____) до отримання результатів його перевірки уповноваженим митним органом держави Європейського Союзу, оформлене карткою відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення _____ (далі – картка відмови), і повідомляє таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені Митним кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227 (далі – Положення № 227), та іншими нормативно-правовими актами.

СЕД АСКОД
Державна митна служба України
Підписує _____
Сертифікат 3FAA9288358EC00304000000F1EF36006786BC00
Дійсний з 03.07.2023 00:00:00 по 02.07.2025 23:59:59

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Частиною першою статті 1 Кодексу передбачено, що законодавство України з питань митної справи складається з Конституції України, цього Кодексу, інших законів України, що регулюють питання, зазначені у статті 7 Кодексу, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також з нормативно-правових актів, виданих на основі та на виконання цього Кодексу та інших законодавчих актів.

Відповідно до пункту 1 статті 29 глави 1 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» (далі – Угода), кожна Сторона зменшує або скасовує ввізне мито на товари, що походять з іншої Сторони, відповідно до Графіків, встановлених у Додатку I–A до цієї Угоди.

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з території Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Статтею 26 Угоди встановлено, що положення глави 1 цієї Угоди застосовуються до торгівлі товарами, що походять з території Сторін.

При цьому для цілей глави 1 термін «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди («Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва») (далі – Протокол I).

Верховна Рада України Законом України від 17 грудня 2024 року № 4148-IX ратифікувала Рішення Спільного комітету Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження від 07 грудня 2023 року про внесення змін до Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження (далі – оновлена Конвенція), яке набрало чинності 1 січня 2025 року і застосовується для цілей Угоди.

Статтею 2 Доповнення I до оновленої Конвенції визначено, що з метою імплементації відповідної Угоди наступні товари вважаються такими, що вироблені в Договірній Стороні при експорті в іншу Договірну Сторону:

- (а) товари цілком вироблені в Договірній Стороні, відповідно до статті 3;
- (б) товари, отримані в Договірній Стороні, що містять матеріали, які не були повністю там вироблені, за умови, що такі матеріали пройшли достатню обробку або переробку в цій Договірній Стороні відповідно до статті 4.

Згідно із статтею 7 Доповнення I до оновленої Конвенції класифікаційною одиницею для застосування положень цієї Конвенції має бути окремий товар, який розглядається як базова одиниця при визначенні класифікації з використанням номенклатури Гармонізованої системи.

З вищезазначеного випливає, що:

(а) якщо товар, що складається з групи або комплексу виробів, відповідно до умов Гармонізованої системи класифікується в одній товарній позиції, такий товар становить єдину класифікаційну одиницю;

(б) якщо партія товару складається з декількох ідентичних товарів, класифікованих за Гармонізованою системою в одній товарній позиції, кожен товар враховується окремо під час застосування положень цієї Конвенції.

Відповідно до пункту 1 статті 17 Доповнення I до оновленої Конвенції товари, що походять з Європейського Союзу, після ввезення на митну територію України відповідно, підпадають під дію цієї Угоди за умови подання одного з таких документів:

(а) сертифікат з перевезення товарів EUR.1, зразок якого наведений в Додатку IV до цього Доповнення;

(б) у випадках, вказаних у пункті 1 статті 18 цього Доповнення I, – декларація, долучена експортером до рахунка-фактури, накладної на поставку чи будь-якого іншого комерційного документа, в якому відповідні товари описуються достатньо детально для того, щоб їх можна було ідентифікувати; текст декларації про походження наводиться в Додатку III до цього Доповнення.

Процедура видачі сертифіката з перевезення товарів EUR.1 визначена статтею 20 Доповнення I до оновленої Конвенції, і передбачає, що сертифікат з перевезення товарів EUR.1 видається митними органами Договірної Сторони-експортера за письмовою заявою експортера або його уповноваженого представника, під відповідальність експортера.

Для цього експортер або його уповноважений представник заповнює сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та форму заяви, зразки яких наведені у Додатку IV до цього Доповнення. Ці форми заповнюються однією з мов, на яких складена ця Конвенція, і відповідно до положень національного законодавства Договірної Сторони-експортера. Якщо форми заповнюються власноручно, вони повинні заповнюватися чорнильною ручкою прописом друкованими літерами.

Експортер, який подає заяву про видачу сертифіката з перевезення товарів EUR.1, повинен мати можливість у будь-який час на вимогу митних органів Договірної Сторони-експортера, у якій видається сертифікат з перевезення товарів EUR.1, надати всі необхідні документи для підтвердження статусу походження відповідних товарів та виконання інших умов цієї Конвенції.

При цьому статтею 21 Доповнення I до оновленої Конвенції передбачено, що не беручи до уваги положення пункту 7 Статті 20, сертифікат з перевезення товарів EUR.1 може бути виданий після здійснення експорту товарів (ретроспективно), яких він стосується, якщо:

(а) він не був виданий під час експорту через допущені помилки, ненавмисні пропуски або через особливі обставини;

(б) митним органам було доведено, що сертифікат з перевезення товарів EUR.1 був виданий, але не прийнятий для імпорту з технічних причин;

(с) кінцевий пункт призначення відповідних товарів не був відомий на момент експорту та був визначений вже під час їх транспортування або зберігання та після можливого поділу партії відповідно до пункту 3 Статті 14; або

(d) сертифікат з перевезення товарів EUR.1, виданий на підставі пункту 4 Статті 8, вимагається відповідно до пункту 3 Статті 8 для імпорту в іншу Договірну Сторону.

Статтею 23 Доповнення I до оновленої Конвенції передбачено, що підтвердження про походження є дійсним протягом десяти місяців з дати його видачі або складання в Договірній Стороні-експортері і підлягає поданню протягом цього періоду до митних органів Договірної Сторони-імпортера.

Підтвердження про походження, що подаються митним органам Договірної Сторони-імпортера після закінчення вищевказаного терміну, можуть бути прийняті з метою застосування тарифних преференцій, якщо ці документи не були подані до встановленої кінцевої дати через виняткові обставини.

Статтею 33 Доповнення I до Конвенції встановлено, що з метою належного застосування цієї Конвенції Договірні Сторони повинні допомагати одна одній через компетентні митні органи в перевірці достовірності сертифікатів з перевезення товарів EUR.1, декларацій про походження, декларацій постачальника та правильності інформації, наведеної в цих документах.

Перевірки підтвердження про походження після митного оформлення здійснюються вибірково або кожного разу, коли митні органи Договірної Сторони-імпортера мають обґрунтовані сумніви щодо достовірності таких документів, статусу походження відповідних товарів або виконання інших вимог цієї Конвенції (пункт 1 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

З метою реалізації положень пункту 1 статті 34 Доповнення I до оновленої Конвенції митні органи Договірної Сторони-імпортера повинні повернути сертифікат з перевезення товарів EUR.1 та рахунок-фактуру, якщо він був виставлений, декларацію про походження або копію цих документів митним органам Договірної Сторони-експортера, вказавши, за необхідності, причини запиту про проведення перевірки. На підтвердження запиту вони надають всі наявні документи та інформацію, що вказують на недостовірність інформації, наведеної в підтвердженні про походження.

Перевірка здійснюється митними органами Договірної Сторони-експортера. З цією метою вони мають право вимагати надання будь-яких підтвердних документів та проводити будь-яку перевірку рахунків експортера або будь-яку іншу перевірку, яку вони вважатимуть необхідною (пункт 3 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

Пунктом 4 статті 34 Доповнення I до оновленої Конвенції передбачено, що якщо митні органи Договірної Сторони-імпортера вирішують призупинити надання преференційного режиму для відповідних товарів до отримання результатів перевірки, вони можуть запропонувати імпортеру здійснити випуск товарів, з урахуванням запобіжних заходів, які вважатимуться необхідними.

Митні органи, на запит яких проводиться перевірка, якнайшвидше повідомляються про її результати. Ці результати повинні чітко вказувати на те, чи є документи достовірними, чи можна розглядати відповідні товари такими, що походять з однієї з Договірних Сторін, і чи відповідають вони іншим вимогам цієї Конвенції (пункт 5 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

У випадку наявності обґрунтованих сумнівів та за відсутності відповіді на запит про перевірку протягом десяти місяців з дати направлення такого запита або якщо відповідь на запит не містить достатньої інформації для визначення достовірності відповідного документа або справжнього походження товарів, митні органи, що запитують про проведення перевірки, відмовляють у наданні преференцій, крім як у разі виняткових обставинах (пункт 6 статті 34 Доповнення I до Конвенції).

[REDACTED] подано до митного оформлення митну
декларацію **[REDACTED]** (далі – митна декларація) на товари **[REDACTED]**

(класифікується за кодом згідно з УКТЗЕД [REDACTED]), [REDACTED]

_____ (класифікується за кодом згідно з УКТЗЕД _____), _____

(класифікується за кодом згідно з УКТЗЕД [REDACTED]), [REDACTED]

██████████ (класифікується за кодом згідно з УКТЗЕД ██████████), ██████████

_____ (класифікується за кодом згідно з УКТЗЕД _____) (далі – товари), із заявленими країною походження _____ (графа 34 митної декларації) та тарифної пільги (преференції) по сплаті ввізного мита _____ (графа 36 митної декларації) відповідно до Угоди.

На підтвердження преференційного походження товарів [REDACTED], декларантом у графі 44 митної декларації заявлений сертифікат з перевезення товарів EUR.1 [REDACTED], складений експортером

Згідно із результатами здійснених перевірок уповноваженими митними органами [REDACTED] сертифікатів з перевезення товару EUR.1, наданих [REDACTED] та складених експортером [REDACTED] [REDACTED] для застосування до товарів режиму вільної торгівлі за Угодою, проведених на підставі листів [REDACTED] митниці

отримано: _____

результати перевірки сертифікатів з перевезення товару EUR.1, здійсненої уповноваженим органом [REDACTED], надісланої листом [REDACTED] [REDACTED] (вх. Держмитслужби [REDACTED]);

- результати перевірки сертифікатів з перевезення товару EUR.1, здійсненої уповноваженим органом [REDACTED] надіслані листом [REDACTED] [REDACTED] (вх. Держмитслужби [REDACTED]);

- результати перевірки сертифікатів з перевезення товару EUR.1, здійсненої уповноваженим органом [REDACTED] надіслані листом [REDACTED] (вх. Держмитслужби [REDACTED]);

- результати перевірки сертифікатів з перевезення товару EUR.1, здійсненої уповноваженим органом [REDACTED], надісланої листом [REDACTED] (вх. Держмитслужби [REDACTED]), якими не підтверджено преференційне походження окремих товарів за Угодою, у тому числі і товарів [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] митниця здійснила митне оформлення товарів за митною декларацією [REDACTED] із призупиненням надання преференційного режиму за Угодою для відповідних товарів до отримання результатів перевірки уповноваженим митним органом [REDACTED] на підставі пункту 4 статті 34 Доповнення I оновленої Конвенції.

[REDACTED] митниця листом [REDACTED], в установленому порядку направила до Держмитслужби для здійснення перевірки уповноваженим митним органом [REDACTED] достовірності і правильності сертифіката з перевезення товарів EUR.1 [REDACTED].

Держмитслужба [REDACTED] відповідно до статей 33 та 34 Доповнення I до Конвенції направила сертифікат з перевезення товарів EUR.1 від [REDACTED] на адресу уповноваженого митного органу [REDACTED] для перевірки його достовірності та правильності інформації, наведеної в цьому документі.

З огляду на вищевказане, вважаємо, що рішення [REDACTED] митниці щодо призупинення надання тарифної пільги (преференції) [REDACTED] за сертифікатом з перевезення товару EUR.1 [REDACTED] (митна декларація [REDACTED] до отримання результатів його перевірки уповноваженим митним органом держави Європейського Союзу, оформлене карткою відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення [REDACTED] є правомірним.

[REDACTED] митниці після отримання результатів перевірки уповноваженим митним органом [REDACTED] сертифіката з перевезення товару EUR.1 [REDACTED] повідомити [REDACTED] щодо розгляду питання можливого поновлення режиму вільної торгівлі за Угодою на підставі цього сертифікату EUR.1 відповідно до статті 301 Кодексу.

Враховуючи викладене, відповідно до пункту 3 частини першої статті 265 Митного кодексу України, положень статей 20, 33, 34 Доповнення I оновленої Конвенції), Державна митна служба України вирішила:

залишити скаргу [REDACTED]

[REDACTED] на рішення [REDACTED] митниці щодо призупинення надання тарифної пільги (преференції) [REDACTED] за сертифікатом з перевезення товару EUR.1 [REDACTED] (митна декларація [REDACTED]) до отримання результатів його перевірки уповноваженим митним органом держави [REDACTED] оформлене карткою відмови [REDACTED] без задоволення.

Відповідно до частини третьої статті 265 Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскаржити у судовому порядку.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]